

Дата: 01.05.23

Клас: 4 – Б

Предмет: *Літературне читання*

Вчитель: Лисенко О. Б.

Тема: *Робота з дитячою книжкою.*

Оксана Радущинська « Майже боксерський двобій»

Мета: познайомити учнів з твором О. Радущинської «Майже боксерський двобій», розвивати вміння оцінювати вчинки персонажів, визначати мотиви їхньої поведінки; виробляти навички виразного читання, відпрацювати навички роботи з текстом, визначати головну думку прочитаного, відбирати потрібну інформацію, розвивати творчу уяву, зв'язне мовлення, виховувати доброту і чуйність, віру в свої сили, бажання робити добрі справи.

Хід уроку

Користуйтеся презентацією під час опрацювання даної теми уроку .

1. Організаційний момент.

Приготуйте, будь ласка, все, що потрібно для уроку: підручник, зошит, ручку, олівці.

Старанно працюйте. Не забувайте робити хвилинки відпочинку та релаксації під час уроку.

2. Актуалізація опорних знань.

1) Гра «Створюємо настрій».

Ми прийшли на урок (для чого?) ... (вчитися).

Треба бути (якими?) ... (старанними).

З нами (хто?) .. (наш друзі).

Вони (які?) ... (доброзичливі, веселі).

Мені з ними (як?) ... (приємно).

Ми готові (до чого?) ... (до роботи).

2) Мовленнєва розминка.

а) Робота над чистомовкою.

Єш-єш-єш – якщо друзів справжніх маєш,

Ди- ди-ди – бережи ти їх завжди.

Єш – єш – єш – ти і сам прекрасно знаєш,

Ти – ти – ти, як важко друга справжнього знайти.

б) Гра «Телефоніст». Робота над скоромовкою.

Сім дочок – сіроочок.

Вишивають сім сорочок.

3. Повідомлення теми уроку.

- Сьогодні на уроці ми познайомимось з оповіданням Оксани Радущинської «Майже боксерський двобій».

4. Вивчення нового матеріалу.

1) Біографічна довідка.

Оксана Радущинська - письменниця, поетеса, журналістка, теле- та радіоведуча, громадська діячка.

Радущинська Оксана Петрівна народилась 27 вересня 1979 р. у місті Старокостянтиніві, що на Хмельниччині. Середню освіту вона отримала в місцевій ЗОШ №8. Улюбленими шкільними предметами майбутньої письменниці були українська мова та література.

Але невблаганна та страшна хвороба втрутилася у життя дівчинки, перетворила будні родини на постійну боротьбу з недугою. Ангелами-охоронцями юної Оксаночки стали її батьки. Їх підтримка, віра, терпіння стали запорукою того, що донька стала відомою в Україні письменницею, званою журналісткою.

2) Ознайомлення з оповіданням «Майже боксерський двобій».

Комбіноване читання оповідання.

Спочатку текст читає вчитель.

3) Словникова робота. Стіна слів.

Лупцювали Опісля
Чубляться Споглядачів
Довгов'язий Пустирішчі
Міліціонер

- Поясніть вирази.

4) Досліди текст.

Про яку пригоду ти прочитав (прочитала)?
Де вона відбувалася?
Назви головного героя оповідання.
Яким ти його уявляєш?
Як діли споглядачі жорстокої забави?
Вислови своє ставлення до поведінки цих людей.
Як діяв Славко?
Який висновок ти зробив (зробила)?

Запиши, кого з персонажів можна вважати головним героєм твору.
Що вразило головного героя?
Як ти оцінюєш вчинок хлопчиків, які з'ясували стосунки бійкою?
Як ти оцінюєш вчинок тих, хто просто спостерігав за бійкою?

5) Тестування за змістом тексту.

1. Де відбувалися події, описані в оповіданні?

А) У школі. Б) На пустирі. В) В спортзалі.

2. Що побачив Славко на пустирі?

А) Бійку. Б) Змагання. В) Танець «Бойовий гопак».

3. Що запропонував Славко?

А) Взяти участь у бійці. Б) Негайно розборонити.

В) Мовчати і дивитись.

4. Хто допоміг розборонити забіяк?

А) Міліціонер. Б) Вчителька. В) Дорослі.

5. Яка головна думка твору?

А) Потрібно бути задеркуватим. Б) Потрібно бути сором'язливим.

В) Потрібно бути доброзичливим, сміливим.

5. Підсумок уроку.

1) Використання стратегії «Сторітелінг».

- Уявіть, що ви можете поспілкуватись з одним із героїв. Які слова ви захотіли б йому сказати?

2) Домашнє завдання.

Читати оповідання «Майже боксерський двобій».

Дібрати 2 питання за змістом тексту.

Роботи надсилайте на Human або на
ел. пошту lenusya.lysenko@gmail.com

> Прочитай оповідання мовчки. Поміркуй! Яку проблему порушує в ньому письменниця?

Оксана Радушінська

МАЙЖЕ БОКСЕРСЬКИЙ ДВОБІЙ

*(Уривок із повісті «Щоденник Славка Хоробрика,
або пригоди хлопчика-міліціонера»)*

Хлопці лупцювали один одного, аж пилюка стояла стовпом! Точніше, вона стояла б стовпом, якби земля не була вкрита снігом. Зате довкола «боксерів» збився цілий натовп роззяв, що зібралися подивитися, як хлопчаки з'ясовують стосунки, і навіть вболівали за «свого» забіяку.

Нікому не спало на думку розборонити розбишак, аби спробувати розв'язати їхню суперечку не кулаками, а мирним шляхом. В одного вже потекла з носа червона юшка, у другого під оком розплився здоровенний синець, проте хлопчиська, вочевидь, не мали й наміру припиняти свій двобій.

Славко ще здалеку помітив на пустиріщі гамірний гурт дітей різного віку і зацікавлено звернув зі звичного маршруту, аби подивитися, що ж так розважає глядачів. Вже ближче Славко Хоробрик зрозумів, що розвага має далеко не безневинну назву — «бійка»!

— Агов! Що ви не поділили? — спробував він докричатися до захеканих войовників.

Марно. Ті навіть не звернули на нього уваги.

— Що тут сталося? Чому вони чубляться? — Славко взявся з'ясовувати причину бійки у хлопчика, який виявився поруч із ним.

— А, не знаю! — відмахнувся він від Славка, ніби від надокучливої мухи.

— Їх потрібно негайно розборонити! — вирішив Славко. Проте ніхто з гурту навіть не ворухнувся, аби припинити побоїще.

— Ви що, оглухнули? Розбороніть! — крикнув Славко. — Вони ж повбивають один одного!..

— Не повбивають, — обізвався довгов'язий підліток. — Ти краще мовчи й дивися — коли ще побачиш бокс не по телевізору, а просто під носом?

— Чи ви здуріли?! — не на жарт злякався Славко.

Хлопчик вирішив не витратити часу на балачки, а негайно діяти. Тим більше, що обидва «боксери» вже ледве трималися на ногах. Чим довше вони лупцюватимуть один одного, тим довше опісля лежатимуть на лікарняних ліжках.

Славко щодуху побіг до тротуару, з якого завернув на пустирище.

— Допоможіть! Рятуйте! Бійка! — закричав він на ходу. Славків крик почули кілька дорослих чоловіків, що одразу ж кинулися на допомогу. Вони відтягнули забіяк у різні боки і вхопили за коміри кількох споглядачів жорстокої забави.

— Відпустіть!

— Ми не билися!

— Це не ми. Це вони! — почали ті проситися.

— Е ні, ніякого «відпустіть», — заперечили дядьки. — У міліції будете пояснювати, чому ви не розборонили бійки.

Славко дочекався, коли прибуде міліція, розповів про подію, очевидцем якої випадково став...

Зі щоденника Славка Хоробрика

